

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 11Csp/69/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518202770
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Fraňová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3518202770.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou Mgr. Andreou Fraňovou v sporovom konaní žalobcu D. H. N., N..V..Q.., F.: XX XXX XXX, N. N. G. XXX XX, K. X, L. M. H. Y. H., N..V..Q.., F.: XX XXX XXX, N. N. G. XXX XX, K. X K. Ž. X.Q. G., J.. XX. XX. XXXX, Y. G. XXX XX S. XXX, L. Z.. Š. U., M., N. N. Y. XXX XX, E. XX o zaplatenie 13.658,44 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Bratislava 811 02, Dvořákovo nábřežie 4 (ďalej len „predchodca žalobcu“) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu ako súdu prvej inštancie dňa 22. 08. 2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 13.658,44 €, dlžných úrokov z istiny do 31. 07. 2018 vo výške 10.317,81 €, zmluvného úroku vo výške 19,80 % ročne zo sumy 13.658,44 € od 01. 08. 2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 13.658,44 € od 01. 08. 2018 do zaplatenia, bankových poplatkov vo výške 75,60 € a nahradenia trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

2. Návrh odôvodnil tým, že medzi predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 09. 01. 2015 uzatvorená Zmluva o Ú. Č.. XXXXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli o.i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Žalovaný svojím podpisom na Zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe Zmluvy predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 13.800,00 €. Žalovaný sa zaviazal vrátiť právnenmu predchodcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, predchodca žalobcu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 05. 11. 2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný dlžnú sumu z úveru neuhradil, a to ani len sčasti.

3. Na preukázanie svojich tvrdení doložil Zmluvu o úvere, Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Všeobecné obchodné podmienky účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Sadzobník účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy, Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, Upozornenie na vznik práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 20. 10. 2015, Aktuálny stav úveru ku dňu vyhotovenia žaloby.

4. Uznesením č.k. 11Csp/69/2018 - 81 zo dňa 02. júla 2019 tunajší súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že na miesto doterajšieho žalobcu Poštovej banky, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Bratislava 811 02, Dvořákovo nábrežie 4 vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol, aby súd žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť žalovanému nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Uviedol, že zmluva o úvere, ktorú uzavrel s pôvodným žalobcom, s ohľadom na povahu subjektov (žalobca - dodávateľ, žalovaný spotrebiteľ), je zmluva spotrebiteľská, ktorá podlieha zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách spotrebiteľov. V prvom rade si pôvodný žalobca nesplnil povinnosť uloženú v § 7 ods. 1 v čase uzavretia zmluvy, t.j. posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zo zmluvy nevyplýva, že by pri posudzovaní splácať úver použil nejaké údaje o príjmoch žalovaného, výdavkoch, či rodinnom stave. Takéto hrubé porušenie povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 cit. zák. má za následok, že by sa mal úver považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 2 uvedeného zákona). Ďalej namietal v zmluve dohodnutú ročnú úrokovú sadzbu úveru vo výške 19,80 %, ktorý úrok je neprimerane vysoký a v rozpore s dobrými mravmi. Preto je dohoda o výške úrokov podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Z tohto dôvodu považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie NS SR sp.zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31. 07. 2009). Z priemerných úrokových mier z úverov z roku 2015 (<https://www.nb.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>) vyplýva, že v čase uzatvorenia zmluvy (1/2015) sa úrokové miery pri type spotrebiteľského úveru nad 5 rokov pohybovali na úrovni 12,43 %, resp. v priemere za 1. kvartál roku 2015 na úrovni 12,05 %. V danom prípade bol úrok dohodnutý až na 19,80 %, teda o 7,47 % vyšší, keď porovná priemernú úrokovú mieru v januári 2015 poskytovanú peňažnými ústavmi, a o 7,75 % vyšší ako bola priemerná úroková miera v 1. kvartáli roku 2015 poskytovaná peňažnými ústavmi. Zmluvne dohodnutý úrok výrazne presahuje úrokové miery poskytované v tom období v bankách (stanovené NBS). Do úvahy neprichádza ani moderácia výšky úrokov. Poukázal na čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Ďalej uviedol, že v zmluve absentujú údaje použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov tak, ako je to stanovené v § 9 ods. 1 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzatvorenia zmluvy. Zmluva obsahuje údaj o RPMN, avšak zo zmluvy nevyplýva, aké náklady tvoria celkovú výšku nákladov, v zmluve je obsiahnutá celková čiastka úveru vo výške 31.565,80 €. Z absencie tejto zákonnej požiadavky v zmluve vyvodzuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Záverom písomného vyjadrenia vzniesol námietku premlčania. Poukázal na ust. § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých sa začiatok premlčacej doby neviaže na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nespĺnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takom prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ). Týmto zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatniť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 OZ), avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. V danom prípade je premlčacia doba v trvaní de facto dva a trištvrté roka dostatočná na to, aby veriteľ (žalobca) uplatnil svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplatneného dlhu na súde (Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18. 01. 2018, sp.zn. 19Co/42/2017). Vzhľadom na uvedené premlčacia doba začala teda plynúť ešte pred predčasnou splatnosťou dlhu (pred 05. 11. 2015), keďže k zosplatneniu došlo pre nesplnenie niektorej zo splátok, a to minimálne 3 mesiace pred zosplatnením s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa Aktuálneho stavu úveru ku dňu 31. 07. 2018 k zosplatneniu došlo pre nesplnenie splátky splatnej dňa 10. 07. 2015, ktorá bola prvou splátkou, ktorú žalovaný neuhradil, a teda od tejto doby začala plynúť premlčacia doba s poukazom na § 565 OZ. Žalobca zosplatnil dlh dňa 05. 11. 2015, t.j. po uplynutí viac ako 3 mesiacov. To automaticky vylučuje, že zosplatňoval dlh pre splátku splatnú napr. 10. 08. 2015, pretože by neprešli 3 mesiace vyžadované v § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ.

No napriek tomu, keby bol zosplatnený dlh kvôli tejto splátke, žaloba bola podaná aj tak po uplynutí premlčacej doby, keďže žalobca podal žalobu na súde až dňa 22. 08. 2018. Keďže dňa 10. 07. 2018 uplynula premlčacia doba, je uplatnený nárok žalobcu už premlčaný.

6. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k písomnému vyjadreniu žalovaného vyjadril písomne. K namietanej absencii splnenia si svojej povinnosti týkajúcej sa posúdeniu bonity žalovaného poukázal na ust. § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých pôvodný veriteľ posúdil schopnosti klienta, a to pred podpisom Zmluvy, pričom ako vstupné ukazovatele použil údaje poskytnuté žalovaným, uvedené v Žiadosti o úver zo dňa 08. 01. 2015, v ktorej okrem iného mal žalovaný uviesť pravdivé údaje vyžadované pôvodným veriteľom na posúdenie bonity dlžníka pred poskytnutím úveru. V zmysle uvedeného tak nie je možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že v zmluve dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 19,80 % je absolútne neplatná. Výška ročnej úrokovej sadzby je v súlade s maximálnou výškou odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanou zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2014 pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorených zverejnenou Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Poukázal na § 1 ods. 1, ods. 4, § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z. platnou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok, je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok a vzhľadom k tomu, že ide o parametre úveru vo výške nad 6.500,00 € so splatnosťou do 10 rokov, priemerná výška RPMN bola stanovená na 11,25 %, podľa zverejnených údajov Ministerstva financií SR za 3. štvrtrok roka 2014. Maximálna výška odplaty tak za uvedené obdobie bola v zmysle zverejnenia pre zmluvy s dobou splatnosti od 5 do 10 rokov vo výške poskytnutého úveru nad 6.500,00 € v súlade s § 1a ods. 1 Nariadenia vo výške 22,50 %. Vzhľadom na vyššie uvedené, dohodnutá výška ročnej úrokovej sadzby uvedená v zmluve vo výške 19,80 % je v súlade s právnymi predpismi platnými v čase podpisu zmluvy, ako aj v súlade s dobrými mravmi a poskytnutý úver tak nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. K ďalšej namietanej absencii údajov použitých pre výpočet RPMN žalobca poukázal na ust. § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého sa ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru vypočítala podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úvere vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Je to číslo, ktoré má umožniť spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovaného úveru. Pôvodný veriteľ v bode 2.1 zmluvy uvádza všetky potrebné informácie, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN, na základe ktorého žalovaný mohol posúdiť výhodnosť/nevýhodnosť úveru. Do výpočtu RPMN vstupovali položky uvedené v bode 2.1 zmluvy v súlade so zákonom. Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje RPMN upravenou zákonom, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Pre výpočet RPMN sú tak rozhodujúce údaje posledného čerpania, číslo čerpania, výška čerpania, interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, číslo poslednej splátky, číslo splátky, výška splátky. Vzhľadom k tomu, že zmluva v bode 2.1 uvádza splatnosť jednotlivých splátok, výšku splátky a celkovú čiastku spojenú s úverom, zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti. K námietka premlčania vznesenej žalovaným poukázal na rozhodovaciu prax krajských súdov, ako napr. Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. 12. 2017 sp.zn. 6Co/578/2016, Krajského súdu v Nitre zo dňa 23. 03. 2016 sp.zn. 5Co/934/2015, Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. 09. 2015 sp.zn. 12Co/156/2014. Je toho názoru, že keby sa malo premlčanie rátať od prvej nezaplatenej splátky a nie od vyhlásenia splatnosti úveru, by tak dochádzalo k značnému znevýhodneniu zmluvnej strany a účelovému skracovaniu premlčacej doby.

7. K replike žalobcu sa žalovaný písomne vyjadril. Uviedol, že akceptuje argumentáciu žalobcu v otázke posúdenia bonity žalovaného, nakoľko to preukázal žiadosťou žalovaného, ktorú však nemal pred tým k dispozícii. Rovnako akceptuje argumentáciu žalobcu ohľadom údajov použitých pre výpočet RPMN. Nesúhlasí však s argumentáciou žalobcu ohľadne zmluvného úveru a v celom rozsahu odkazuje na predchádzajúce písomné vyjadrenie. K nesúhlasnému tvrdeniu žalobcu o premlčaní navyše uvádza, že nie je ničím výnimočné, že začiatok plynutia premlčacej doby sa pri rôznych právnych vzťahoch odvíja od rôznych skutočností (napr. pri práve na plnenie z poistenia, pri bezdôvodnom obohatení, náhrade škody atď.). Potvrďuje to aj samotné ust. § 101 formuláciou: „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené

inak, premlčacia doba je trojročná a plyníe odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“ § 103 OZ je v postavení špeciálneho ustanovenia oproti § 101 OZ. Vo vzťahu k rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne, na ktoré žalobca poukázal, žalovaný uviedol, že žalobca účelovo zvýraznil iba jednu vetu tohto rozhodnutia. Žalobca zvýraznil všeobecné pravidlo, ktoré upravuje začiatok behu premlčacej doby od možnosti uplatniť nárok na súde práve splatnosťou dlhu. Toto pravidlo bolo v rozhodnutí vyslovené ako všeobecné pravidlo. Súd však ďalej uviedol, že vo veci bolo dohodnuté v zmluve plnenie v splátkach, pričom okresný súd sa nesprávne vypořiadal so začiatkom plynutia premlčacej doby s poukazom na § 103 Oz v spojení s § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ. Na podporu tvrdení žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/288/2016 zo dňa 15. 05. 2018, sp.zn. 16Co/414/2017 zo dňa 13. 09. 2018.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to žaloby, Zmluvy o úvere, Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, Všeobecných obchodných podmienok, Sadzobníka, listiny účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy, Oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, Upozornenia na vznik práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 20. 10. 2015, Aktuálneho stavu úveru ku dňu vyhotovenia žaloby, Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 06. 05. 2019, uznesenia o zmene na strane žalobcu, písomnými vyjadreniami žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu a žalovaného, ako aj ostatným obsahom spisu, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného v zmysle § 180 CSP, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Právny zástupca žalobcu a žalovaného na pojednávaní opakovane poukázali na svoje doterajšie písomné vyjadrenia.

10. Podľa Zmluvy o Ú. Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 01. 2015 bola žalovanému schválená výška úveru 13.800,00 €, mesačná úhrada bola dohodnutá vo výške 266,00 €, výška úrokovej sadzby 19,80 % p.a., RPMN banky 21,70 %, priemerná RPMN na trhu 11,25 %, celková čiastka úveru 31.565,80 €, dátum 1. splátky 10. 02. 2015, dátum každej ďalšej splátky k 10. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 10. 01. 2025, počet mesačných splátok 120.

11. Podľa výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 20. 10. 2015 bol žalovaný v zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozornený, že ku dňu 19. 10. 2015 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.136,10 €, pozostávajúca z omeškanej splátky vo výške 1.064,00 €, poplatkov vo výške 36,15 € a poistného 35,95 €. Súčasne vyzýva žalovaného na úhradu uvedenej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. V prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení Zmluvy o úvere a Obchodných podmienok a žiadať od žalovaného úhradu celej úverovej pohľadávky.

12. Podľa Aktuálneho stavu úveru ku dňu 31. 07. 2018 posledná splátka žalovaného, nezaplatením ktorej sa dostal žalovaný do omeškania bola splatná dňa 10. 07. 2015.

13. Z vyhlásenia predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 05. 11. 2015 vyplýva, že pôvodný žalobca úver zosplatnil ku dňu 05. 11. 2015, pričom výška dlžnej sumy predstavuje 14.762,13 € (dlžná istina 13.658,44 €, úrok 1.028,09 €, poplatky za upomienky 39,65 €, poistné 35,95 €).

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľkou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 veta prvá a druhá OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák.č. 129/2010 Z.z.“) účinný v čase uzatvorenia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace

s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnom spore a citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žalobu žalobcu je potrebné zamietnuť.

24. Právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili dňa 09. 01. 2015 zmluvu o úvere, na základej ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 13.800,00 €. Predmetná zmluva je vzhľadom na povahu zmluvných strán zmluvou spotrebiteľkou (pôvodný žalobca konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti v postavení dodávateľa, žalovaný - fyzická osoba pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania v postavení spotrebiteľa).

25. Listom zo dňa 05. 11. 2015 právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku a vyzval žalovaného na uhradenie dlhu v lehote 10 dní. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavovala dlžná istina sumu 14.762,13 €. Pôvodný žalobca - banka pohľadávku zosplatnila v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a následne túto postúpila na nového žalobcu. Pohľadávka tak bola žalobcovi postúpená platne, ktorý je ako postupník z dôvodu postúpenia pohľadávky aktívne legitimovaný v spore.

26. Žalovaný mal nepochybne povinnosť úver uhrádzať v splátkach, pričom bola dohodnutá výška splátok 266,00 € a podmienky ich zročnosti - 10. deň v mesiaci. Podľa Aktuálneho stavu úveru, ako aj zhodných tvrdení sporových strán, dátum zročnosti nezaplatenej splátky bol dňa 10. 07. 2015. V zmysle ust. § 101 OZ je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz. Týmto dňom je dátum splatnosti, zročnosti pohľadávky, t.j. 10. 07. 2015. V predmetnom prípade tak trojročná premlčacia doba poukazom na ust. § 103 OZ uplynula dňa 10. 07. 2018. Žalobu podal žalobca na súd dňa 22. 08. 2018, teda po uplynutí všeobecnej 3 - ročnej premlčacej doby. K premlčaniu súd prihladol na námietku vznesenú žalovaným prostredníctvom právneho zástupcu. Na plynutie premlčacej doby nič nemení ani skutočnosť, že banka pohľadávku ako celok zosplatnila 05. 11. 2015.

27. Z dôvodu premlčania uplatneného nároku, ohľadne sumy 13.658,44 € predstavujúcej istinu, súd žalobu zamietol aj v časti žalovaných úrokov z istiny vo výške 10.317,81 €, zmluvného úroku vo výške

19,80 % ročne zo sumy 13.658,44 € od 01. 08. 2018 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 13.658,44 € od 01. 08. 2018 do zaplataenia, bankových poplatkov vo výške 75,60 €, ktoré sa spravujú rovnakým režimom ako hlavný záväzok.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému v rozsahu 100,00 % priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde v Novom Meste nad Váhom. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).